

A Fővárosi Ítéltábla

2. Kf. 27. 555/2007/4.szám

KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a MTM-SBS Televízió ZRt. (Budapest) felperesnek a Gazdasági Versenyhivatal (Budapest, hivatkozási szám: Vj-198//2005.) alperes ellen versenyügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2007. évi szeptember hó 27. napján kelt 7.K.32.427/2006/19. számú ítélete ellen a felperes által 20. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (azaz tizenötezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására - 24.000 (azaz huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes az általa működtetett kereskedelmi televíziós csatornán 2005. október 26-án kezdte sugározni a világ számos országában nagy sikerrel vetített "Született feleségek" című filmsorozatot, amelyhez kapcsolódóan széleskörű reklámkampányban (nyomtatott sajtóban, interneten, televíziós reklámokban, óriásplakátokon, citylightokon) népszerűsítette azt.

Az alperes annak vizsgálatára indított versenyfelügyeleti eljárást, hogy a felperes megsértette-e a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996,

évi LVII. törvény (a továbbiakban Tpvf.) III. Fejezetének rendelkezéseit, amikor a "2005 legnézettebb sorozata" szlogennel népszerűsítette a "Született feleségek" című sorozatot.

Az alperes vizsgálata eredményeként a 2006. április 04. napján kelt Vj-198/2005/19. számú határozatában megállapította, hogy a felperes megsértette a Tpvf: 8. §-ának (2) . bekezdés a) pontját, amikor a 2005. októberében és novemberében reklámjaiban azt állította, hogy a "Született feleségek" című televíziós sorozat "2005 legnézettebb sorozata". Ezért a felperest a Tpvf. 78.§-ának (3) bekezdése alapján 40.000.000 forint bírság megfizetésére kötelezte. Indokolása szerint a szlogen valóságtartalma, a legszűkebb értelmezés szerint sem nyert igazolást, vagyis, hogy a 2005 évben a világon a "Született feleségek" című televíziós sorozat lett volna a legnézettebb a sorozatok között. A felperes nem tett eleget az általa a fogyasztókkal közölt állítás valóságnak való megfelelése kapcsán őt terhelő bizonyítási kötelezettségének, amelyet a gazdasági reklámtevékenységről szóló 1997. évi LVIII. törvény (a továbbiakban: Grtv.) 17.§-ának (3) bekezdése is megfogalmaz. A bírság összegének megállapításakor az óriásplakátok, a citylightok és az internetes banner megjelenítésével kapcsolatos reklámköltségekből indult ki, amely összeget megemelte a felperes piaci helyzetére (televíziós reklámok piacának egyik meghatározó szereplője), a verseny veszélyeztettségének körében a jogsértő magatartás tanúsításának időtartamára, a reklámozási tevékenység kiterjedt voltára, ezzel összefüggésben a jogsértő állítást tartalmazó reklámokkal elért fogyasztók széles körére tekintettel figyelembe vette továbbá azt, hogy a reklámidő értékesítésének mechanizmusa körében a jogsértő magatartás piaci hatása a reklámok közzétételét követő időben elhúzódva jelentkezik.

A felperes keresetében elsődlegesen az alperesi határozat megváltoztatását és jogsértés hiányában a bírság mellőzését kérte. Hangsúlyozta, hogy a reklámjaiban használt szlogen a versenyhatóság állításával szemben azt az üzenetet közvetítette, hogy a világ összes országát figyelembe véve a legtöbb ember 2005-ben a "Született feleségek" sorozatot tekintette meg. Önmagában az a tény, hogy a sorozatot 153 országban vetítették, alátámasztja a reklámállítás valóságát. Ezzel összefüggésben bizonyítási indítványként kérte a 153 országra vonatkozó nézettségi adatok beszerzését. A felperes másodlagos kérelme az alperesi határozat hatályon kívül helyezésére irányult, eljárási jogszabálysértésre hivatkozással. Állítása szerint az alperes határozata nem felel meg a jogszabályi követelményeknek, ugyanis döntéséből hiányzik a tényállás, az azt alátámasztó bizonyítékok felsorolása, valamint az indokolás sem egyértelmű. Hivatkozott arra, hogy a versenyhatóságnak a szankció kiszabása körében tett

valamennyi megállapítása jogszabálysértő, mivel a bírság szankció kiválasztásának és mértékének meghatározásakor figyelembe vett körülményeket nem részletesen indokolta. Vitatta a bírság kiszabásának módját, annak logikáját, az alapul vett számadatokat is azzal, hogy az alperes szelektíven, nem megfelelően használta fel azokat, továbbá nem vette figyelembe a vizsgáló azon megállapítását, hogy a kifogásolt magatartás fogyasztói döntésre gyakorolt hatása csekély.

Az alperes a határozatában foglaltak fenntartása mellett a felperesi kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339. §-ának (1) bekezdése alapján a felperes keresetét elutasította. Indokolása szerint a nézettség lényeges, a nézői döntést befolyásoló tulajdonsága egy televíziós sorozatnak. A reklámállítással összefüggésben a fogyasztó vagy arra gondolhatott, hogy a legnézettebb műsor volt ott, ahol azt 2005. évben vetítették, vagy a legnézettebb műsor volt abban az értelemben, hogy 2005-ben legtöbben látták valamennyi más sorozathoz viszonyítva. Mindkettőhöz összehasonlító adatok szükségesek. A Grtv. 17.§-ának (3) bekezdéséből következik, hogy a felperesnek már a reklám közlésekor rendelkeznie kell a reklámállításokat alátámasztó összehasonlító adatokkal, ha biztos akar lenni abban, hogy reklámállításai valósak, hiszen adott esetben neki kell bizonyítania. Önmagában abból a tényből, hogy 153 országban népszerű volt a műsor, és néhányban a legnézettebb is, nem következik az, hogy minden országban a legnézettebb volt, vagy az, hogy a legtöbb néző látta a világon az összes többi sorozathoz képest 2005-ben. A szankcióval összefüggésben kiemelte, hogy a bírság tekintetében a bíróságnak nincs felülmérlegelési jogköre. A nem teljes reklámköltség összegétől nagyságrendileg nem eltérő mértékű szankció a felperes által tett hivatkozások alapján (a sérelmes számítási metódus és, hogy az alperes a jogsértés időbeni elhúzódását nem bizonyította) sem meghatározását, sem összefüggését tekintve nem volt jogsértő. Ezen túlmenően a felperes részéről előterjesztett bizonyítási indítványokat elutasította. Az alperesi határozatot érintően az ügy érdemére kiható súlyos eljárási jogszabálysértést, ami a versenyhatás döntésének hatályon kívül helyezését eredményezné, nem állapított meg.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú eljárásban előadottakat megismételve a kereseti kérelmének megfelelően az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását kérte. Fenntartotta

az elsőfokú eljárásban előterjesztett bizonyítási indítványait, ezek elfogadása mellett kérte az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására történő utasítását. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a részben hiányosan megállapított tényállásból helytelen jogi következtetést vont le, mind a jogsértés, mind a szankció tekintetében és tévedett, amikor az általa előterjesztett bizonyítási indítványokat elutasította, és nem adott teljeskörű és megfelelő tájékoztatást a bizonyítási teherről.

Tárgyalás tartását nem kérte.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 340.§-ának (5) és (6) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (3) bekezdése értelmében az előterjesztett fellebbezés és ellenkérelem korlátai között bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 206.§-ában foglaltaknak megfelelően a rendelkezésre álló peradatok alapján a tényállást helyesen rögzítette, és a vonatkozó jogszabályi rendelkezések egybevetése eredményeként helytálló jogi következtetést vont le; mind a jogsértés, . mind a szankció tekintetében és megalapozottan utasította el a felperes keresetét. Ítéleti okfejtésével a másodfokú bíróság egyetértett.

Mindezek folytán a másodfokú bíróság a Pp. 254.§-ának (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság érdemben helytálló ítéletét helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A Grtv. 7.§-ának (1) bekezdése a megtévesztő reklám közzétételét, míg a Tpv. 8.§-ának (1) és (2) bekezdése a fogyasztók tisztességtelen befolyásolására alkalmas tájékoztatást tilalmazza. Ezen jogszabályi rendelkezések alapján a jogsértés megállapítását eredményezi, ha a reklámozó nem tudja igazolni, hogy a reklámállítás a közreadás időpontjában - a rendelkezésére álló adatok alapján - igaz, pontos és a valóságnak megfelelő volt. Ezen követelményeket kielégítően a felperes a Grt. 17. §-ának (3) bekezdésében és a Pp. 164. §-

ában foglaltaknak megfelelően nem tudta bizonyítani, hogy a reklám-állításainak közzétételekor a rendelkezésére álló adatok alátámasztják, hogy a világon a "Született feleségek" sorozat lett volna 2005-ben a legnézettebb. Ezen túlmenően azt sem, hogy a sorozat hazai vetítésének megkezdése után a vizsgálati idő tartama alatt (2005 októbere és decembere közötti időszak) Magyarország legnézettebb sorozata lett volna. A felperes szűkszavú közlése, annak értelmezéséhez segítséget nyújtó plusz információ, avagy magyarázat hiányában téves képzet kialakulását eredményezhette a fogyasztókban (televízió nézők, hirdető). A fogyasztói megtévesztés megállapíthatóságához nem kell, hogy a tévedésbe ejtés vagy tartás ténylegesen bekövetkezzen, hanem elegendő az arra való objektív alkalmasság fennállása. A filmsorozatot pozicionáló felperesi szlogent a Tpv. 9.§-a alapján a versenyhatóság és az elsőfokú bíróság is megfelelően értelmezte, és helytálló megállapításokat tettek e körben, ezek megismétlését a másodfokú bíróság nem tartja szükségesnek. A fogyasztók megtévesztésére alkalmas információk közreadásával a jogsértés megvalósult, így a sorozat elsőségét közvetítő (és közzétett) reklámállítás jelentésének értékelésével és annak értelmezésével a felperesi magatartást a másodfokú bíróság is megítélhetőnek találta, így a felperes által felajánlott további bizonyítást nem tartotta szükségesnek.

A Fővárosi Ítélet tábla a felperesnek a tényállás, valamint indokolás hiányossága körében tett fellebbezési okfejtését nem tartotta megalapozottnak, mert a felperes pontosan nem határozta meg, hogy a részéről állított hiányosságok "mennyiben" és milyen módon befolyásolták a terhére rótt jogsértéssel összefüggésben feltárt és megállapított, valamint értékelt releváns körülményeket.

A Pp. 339/B.§-ában foglaltak alapján a mérlegeléssel megállapított bírság mértékének megváltoztatására csak akkor kerülhet sor, ha a hatóság a tényállást nem kellő mértékben tárta fel, ezért az részben hiányos vagy téves, és mérlegelésének szempontjai és annak okszerűsége nem állapítható meg. Ilyen figyelembe vehető körülményeket a felperes sem keresetében, sem fellebbezésében nem tárta fel, az általa felhozott érvek pedig nem alapozzák meg a felülvizsgált határozatban kiszabott bírság mértékének csökkentését. Az alperes döntésének 37. pontjában rögzítette, hogy a bírság kiszabásánál a Tpv. 78. §-ában foglaltaknak megfelelően mi volt a kiindulási alap, és mely körülményeket vett számba és értékelt. A Tpv. 78.§-ának (3) bekezdése szerinti mérlegelési szempontokat az alperes szövegszerűen kiemelte, nevesítette a súlyosító körülményeket; amelyek együttes

értékelésével állapította meg a bírság összegét. Ezzel szemben a felperes e körben is általánosan az indokolás hiányosságára hivatkozott. A részéről kifogásolt tényezőket csalt felsorolta, azonban nem tárta fel, hogy mindezen tényezők véleménye szerint mennyiben teszik megalapozatlanná az alperesi értékelést, míg a versenyhatóság részéről mérlegelt körülményeket nem cáfolta. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a felperes szolgáltatatta a versenyfelügyeleti eljárásban a reklámköltségekkel kapcsolatos adatokat, ezt vette figyelembe az alperes, így elfogadhatatlan és alaptalan a felperesnek az adatok szelektív felhasználására való utalása. A felperes sérelmezte a bírság kiszabásának módját, logikáját, de nem világított rá, hogy e körben ténylegesen mit kifogásol. A vizsgálói megállapítás nem köti a Versenytanácsot, lehetősége van az attól való eltérésre, amellyel összefüggésben az alperes megjelölte mindazokat a szempontokat, amelyek okán a felperesi magatartás fogyasztói döntésre gyakorolt hatását nem csekély súlyúnak értékelte.

Mindezek folytán a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az alperes a jogkövetkezmény alkalmazása és annak mértékének meghatározása során nem követett el mulasztást, a kiszabott bírság összege - a felperesnek a gazdasági életben betöltött helyzetére, valamint éves nettó árbevételére figyelemmel - nem eltúlzott, az a jogsértéssel arányban álló.

A felperes a másodfokú eljárásban olyan konkrét, az elsőfokú ítélet jogszerűségét megdöntő indokot felhozni nem tudott, ami az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését vagy megváltoztatását megalapozná, amely fellebbezése kedvező elbírálását eredményezte volna.

A másodfokú bíróság a sikertelenül fellebbező felperest a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes másodfokú perköltségének megfizetésére, továbbá a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték viselésére.

B u d a p e s t, 2008. évi július hó 2. napján